

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS

(2010. gada 12. jūlijs),

ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai

(2010/405/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 329. panta 1. punktu,

ņemot vērā Beļģijas Karalistes, Bulgārijas Republikas, Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas, Latvijas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes, Ungārijas Republikas, Maltas, Austrijas Republikas, Portugāles Republikas, Rumānijas un Slovēnijas Republikas iesniegtos pieprasījumus,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

tā kā:

- (1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jo īpaši – ja tas vajadzīgs iekšējā tirgus pareizai darbībai.
- (2) Ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. pantu, šajos pasākumos ir iekļaujama saderības veicināšana starp noteikumiem, ko dalībvalstīs piemēro attiecībā uz tiesību normu kolīzijām, tostarp pasākumi saistībā ar ģimenes tiesībām, kuriem ir pārrobežu ietekme.
- (3) Komisija 2006. gada 17. jūlijā pieņēma priekšlikumu Padomes regulai, ar ko Regulu (EK) Nr. 2201/2003 groza attiecībā uz jurisdikciju laulības lietās un ievieš noteikumus par šajās lietās piemērojamajiem tiesību aktiem (turpmāk “ierosinātā regula”).
- (4) Padome 2008. gada 5. un 6. jūnija sanāksmē pieņēma politiskas pamatnostādnes, kurās tika norādīts, ka nav vienprātības, lai turpinātu ierosinātās regulas pieņemšanu, un ka pastāv nepārvaramas grūtības, kuru dēļ vienprātība

nav iespējama ne attiecīgajā brīdī, ne tuvākajā nākotnē. Tā konstatēja, ka ierosinātās regulas mērķus pieņemamā termiņā nevar panākt, piemērojot attiecīgos Līgumu noteikumus.

- (5) Šajos apstākļos Grieķija, Spānija, Itālija, Luksemburga, Ungārija, Austrija, Rumānija un Slovēnija 2008. gada 28. jūlija vēstulēs adresēja Komisijai pieprasījumu, kurā norādīja, ka tās plāno savā starpā izveidot ciešāku sadarbību attiecībā uz laulības lietās piemērojamajiem tiesību aktiem un ka Komisijai tālāk būtu jāiesniedz priekšlikums Padomei. Bulgārija identisku pieprasījumu Komisijai nosūtīja 2008. gada 12. augusta vēstulē. Francija pievienojās šim pieprasījumam ar 2009. gada 12. janvāra vēstuli, Vācija ar 2010. gada 15. aprīļa vēstuli, Beļģija ar 2010. gada 22. aprīļa vēstuli, Latvija ar 2010. gada 17. maija vēstuli, Malta ar 2010. gada 31. maija vēstuli un Portugāle Padomes 2010. gada 4. jūnija sanāksmes laikā. Grieķija 2010. gada 3. martā atsauca savu pieprasījumu. Ciešāku sadarbību ir pieprasījušas kopumā četrpadsmit dalībvalstis.
- (6) Ciešākai sadarbībai būtu iesaistītajās dalībvalstīs jānodrošina skaidrs un visaptverošs tiesiskais regulējums laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas lietās un jānodrošina pilsoņiem tiesiskās noteiktības, paredzamības un elastības ziņā adekvāti risinājumi, kā arī jānovērš “skriešanās uz tiesu”.
- (7) Ir izpildīti Līguma par Eiropas Savienību 20. pantā un Līguma par Eiropas Savienības darbību 326. un 329. pantā paredzētie nosacījumi.
- (8) Ciešākas sadarbības joma, proti, laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamie tiesību akti, Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 81. panta 3. punktā ir atzīta par vienu no jomām, uz ko attiecas Līgumi.
- (9) Padome 2008. gada jūnijā konstatēja, ka Savienība kopumā nevar pieņemamā termiņā sasniegt ierosinātās regulas mērķus, un tādējādi ir izpildīta Līguma par Eiropas Savienību 20. panta 2. punkta prasība par galējo līdzekli.

- (10) Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, ir vērsta uz tiesu iestāžu sadarbības attīstīšanu civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, pamatojoties uz nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu, un uz saderības nodrošināšanu starp noteikumiem, kas dalībvalstīs piemērojami attiecībā uz tiesību normu kolizijām. Līdz ar to tā veicina Savienības mērķu sasniegšanu, aizsargā tās intereses un pastiprina integrācijas procesu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 20. panta 1. punktā.
- (11) Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, atbilst Līgumiem un Savienības tiesību aktiem, un tā neapdraud iekšējo tirgu vai ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Tā nerada šķēršļus vai diskrimināciju tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nerada traucējumus dalībvalstu savstarpējā konkurencē.
- (12) Īstenojot ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, tiek ievērota to dalībvalstu kompetence, tiesības un pienākumi, kuras šādā sadarbībā neiesaistās. Kopējas kolīziju normas iesaistītajās dalībvalstīs neietekmē neiesaistīto dalībvalstu normas. Neiesaistīto valstu tiesas turpina piemērot savas valsts pastāvošās kolīziju normas, lai noteiktu laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamās tiesību aktus.
- (13) Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, atbilst Savienības tiesību aktiem par tiesu iestāžu sadarbību civillietās, jo ciešāka sadarbība neietekmē jau esošo *acquis*.

- (14) Šajā lēmumā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un jo īpaši tās 21. pantā ietvertās tiesības, principi un brīvības.
- (15) Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, ir vienmēr pieejama visām dalībvalstīm saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 328. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Beļģijas Karalistei, Bulgārijas Republikai, Vācijas Federatīvajai Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Itālijas Republikai, Latvijas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijas Republikai, Maltai, Austrijas Republikai, Portugāles Republikai, Rumānijai un Slovēnijas Republikai atļauj izveidot ciešāku savstarpēju sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, piemērojot atbilstīgus Līgumu noteikumus.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2010. gada 12. jūlijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
S. LARUELLE*